

markeder. Det kan man så vælge forskellige indgangsvinkler til at nå, og vi har jo flere gange haft debatter her i Folketingssalen om, hvordan man gør det.

For Dansk Folkepartis vedkommende drejer det sig om at skabe de bedst mulige grundvilkår for de virksomheder, vi har, så de får mulighed for at sætte ting i gang og får mulighed for også at bekymre sig om vækstmarkeder.

Det skal i højere grad ske ad den vej, end det skal ske ved at skabe nye skatteyderbetalte ordninger, eksempelvis som her fonde, der skal have til formål at støtte de forskellige initiativer. Det er mere grundvilkårene for erhvervsvirksomhederne, vi skal se på, end det er i den retning, som erhvervsministeren stiller forslag om her.

Med det udgangspunkt kan vi ikke støtte lovforslaget, som det er fremlagt.

Jeg skal sige, at de bekymringer, som en tidligere ordfører havde bl.a. om lov om offentlighed i forvaltningen, som ikke skal gælde her, deler vi, og vi vil også gerne høre mere om det spørgsmål i den udvalgsbehandling, der kommer.

Men vi kan som sagt ikke støtte forslaget. Der er altså ting i det her forslag, som kunne være bedre for os at se, bl.a. at loven om offentlighed i forvaltningen bør gælde for en fond som den foreliggende.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil gerne sige tak til det store flertal af ordførere, som gav en pæn tilslutning til forslaget. Der er selvfølgelig bemærkninger, og der er ting, vi skal ned i under udvalgsbehandlingen; sådan skal det være.

Hvad er formålet med det her? Ja, det kan såmænd siges meget enkelt: Når Dansk Industri laver ture for virksomhederne til lande med henblik på eksport, investeringer, kontakter, handelsrelationer, så er det den type lande, vi snakker om her. Det er de lande, der er oppe over fattigdomsgrænsen. Det er de lande, hvor der begynder at komme styr på økonomien og styr på de politiske forhold, hvor man aner, at her er der ved at være gang i tingene, her er der snart penge at tjene for danske virksomheder.

Det er den type lande, som dette forslag sigter imod. Det er fuldstændig rigtigt, som det blev anført: Det er ikke ulandsbistand, det her. Men jeg vil gerne understrege, at jeg mener, at det både for de lande derude og for danske virksomheder kan være af stor betydning at have

disse joint ventures-alliancer og samarbejdsprojekter, som det her drejer sig om.

Fonden skal jo ikke give tilskud til eksport. Den skal hjælpe til ved investeringer og ved aktiekøb osv., og her har vi problemet med, at navnlig mindre danske virksomheder har meget svært ved at få finansieret den slags eksotiske projekter. Det betyder ikke, at de ikke kan være bæredygtige, men det betyder, at det ikke er jordens nemmeste sag at komme ned i sit pengeinstitut og sige, at nu kunne man tænke sig at lave et joint venture med en passende virksomhed ude i Brasilien eller sådan et sted. Det er ikke nogen nem sag. Og formålet med det her er at prøve at afdække noget risiko på noget, der så i øvrigt af erhvervskyndige mennesker bliver bedømt som bæredygtigt.

Her vil jeg gerne sige til fru Pernille Sams, at det helt klart er hensigten, at hovedparten af den bestyrelse, vi snakker om, skal være erhvervskyndige folk, folk, der kommer fra erhvervslivet. Det er der ingen som helst tvivl om. Det er dem, der skal sidde og vurdere, hvad der er bæredygtigt og ikkebæredygtigt.

Herudover skal der være repræsentanter for ministerierne – det synes jeg er ganske rimeligt – fuldstændig på lige fod med, hvad der sker i IFU, Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene, og IØ-fonden. Det er de samme forhold. Der sidder også folk med fra ministerierne, fordi der er offentlige penge i det her. Der sidder Udenrigsministeriet, og der sidder Erhvervsministeriet osv. Det skal også være repræsenteret, men det er vel klart, at hovedvægten skal ligge på de erhvervsmæssige kompetencer i det her. Det er ikke en offentlig fond i den forstand.

Hvad så med offentlighedsloven? Jamen undskyld, det kan da ikke være voldsomt svært at forstå, at når vi taler om en fond, der skal kigge ind i virksomheders investeringsplaner, så ønsker man at undtage den fra offentlighedsloven. Jeg gad da nok se de virksomheder – det er private virksomheder, vi snakker om – der kunne tænke sig at få udstillet i henhold til offentlighedsloven, hvilke investeringsplaner de har rundt omkring i verden. Det tror jeg er en meget dårlig idé. Selvfølgelig skal der være åbenhed omkring, at fondens midler ikke bliver misbrugt og sådan noget, men det kan vi da finde nogle løsninger på med årsberetninger osv., ligesom vi har på IØ-fonden, der vel i øvrigt fungerer ret godt, og ligesom vi har på IFU, som vel i øvrigt fungerer ganske godt; der er mange paralleller.